

de Isaak, iși pedică sabia de flacăr, și 'l atinse pe frunte.

Isaak skoasse o strigare, iși păsse amândoșt mъnele pe faț, și sъri în pițioare.

— Че-аї фькѣтѣ? întребъ елѣ.

— Те-амѣ inferratѣ кѣ semnѣлѣ лѣї Kain, ка сѣ те кѣпноаскѣ oamenii кѣ estі fratele șchigъtorѣлѣ.

— Askѣлтѣ, zisse Isaak, lassъ-мѣ інкѣ șnѣ annѣ імпрехнѣ сѣ чеї че 'ї ізбескѣ, și đșn' асееа воїѣ плека..

— Нічї о зі!

— Lassъ-мѣ о зі...

— Нічї о орѣ!

— Lassъ-мѣ о орѣ...

— Асееа пе каре цї а dat'о lissъ а трекѣтѣ...

Мерцї!

— Lassъ-мѣ сѣ мї лерѣ sandalii пе pițioare... lassъ-мѣ сѣ мї пѣїѣ mantia пе șmerї... lassъ-мѣ сѣ мї інчїнгѣ sabia ла коастѣ... lassъ-мѣ сѣ мї пѣїѣ заоа!

— N'аї требзїнцѣ niçi de sandalї, niçi de mantie: pițioarele талле се ворѣ skoroșї astѣ-felѣ în кѣтѣ ворѣ sѣrїma петреле пе каре ворѣ кѣлка; веї абеа în локѣ de mantie абърѣлѣ de dimineaț și порѣлѣ de searѣ... N'аї требзїнцѣ niçi de за niçi de sabie, fiindѣ кѣ niçi ferrѣлѣ niçi focѣлѣ пѣ цї ворѣ пѣtea face nimikѣ....

Мерцї!

— Пе че калле сѣ мергѣ?

— Веї șrma пе пѣmїntѣ каллеа пе каре о șr-meazъ în aerѣ passerїle кѣлѣтоаре.

— Кѣмѣ воїѣ фаче în църреле некѣnnoskѣte șn-de пѣ се алѣ niçi о калле імѣлатѣ de oamenii?